

community

Novoapostolska Crkva širom svijeta

03/2020/HR

Imajte pouzdanja!

Uvod:
Pouzdamo se u Gospodina!

Služba Božja:
Velika nam djela učini
Gospodin!

Nauk Crkve:
Djelovati u skladu s Pismom

Novoapostolska Crkva
International

U radosti i u tuzi pouzdamo se u Gospodina!

Draga braćo i sestre,

Kada se nađemo u nevoljama i problemima koji nam izgledaju gotovo nerješivima, utječemo se velikome Bogu zazivajući: „Gospodine pomози!“ - tako glasi naša molitva u nesigurnim vremenima. U Bibliji, u Knjizi Izlaska, ima jedan zgodan tekst kojeg se često spominjem a koji glasi: „Gospodin će se boriti za vas. Budite mirni!“ (Izl 14,14). Uputio ih je Mojsije narodu Izraela koji je na svom putu u obećanu zemlju trebao krenuti nekim zaobilaznim, dužim putem: pred njim su bile gotovo nesavladive prepreke, a iza njega egipatska vojska bijesnog faraona. Izraelce je stoga uhvatila panika i vikali su prema Bogu. Mojsije im je rekao kako se trebaju ponašati: „Pouzdayte se u Boga, budite mirni! On je na našoj strani i ništa nam se ne može dogoditi!“ I kao što znamo iz opisa tog događaja; Bog se doista na neočekivano učinkovit način ukazao i spasio svoj narod.

I mi se suočavamo s teškim situacijama. Tada nas Duh Sveti poziva da ne padnemo u paniku i strah pa i da ne optužujemo Boga za svoju bijedu. Podsjeća nas da će nas Bog spasiti: uskoro će nas otkupiti na jedinstven način, jer će poslati svog Sina da nas uzme k sebi. Isus će se preko apostola pobrinuti da

njegova zaručnica spremno dočeka njegov dolazak. Nastojmo stoga u kušnjama ostati mirni, uzdati se u Boga i molitvom se pripremati na veliki trenutak našeg uznesenja u nebo!

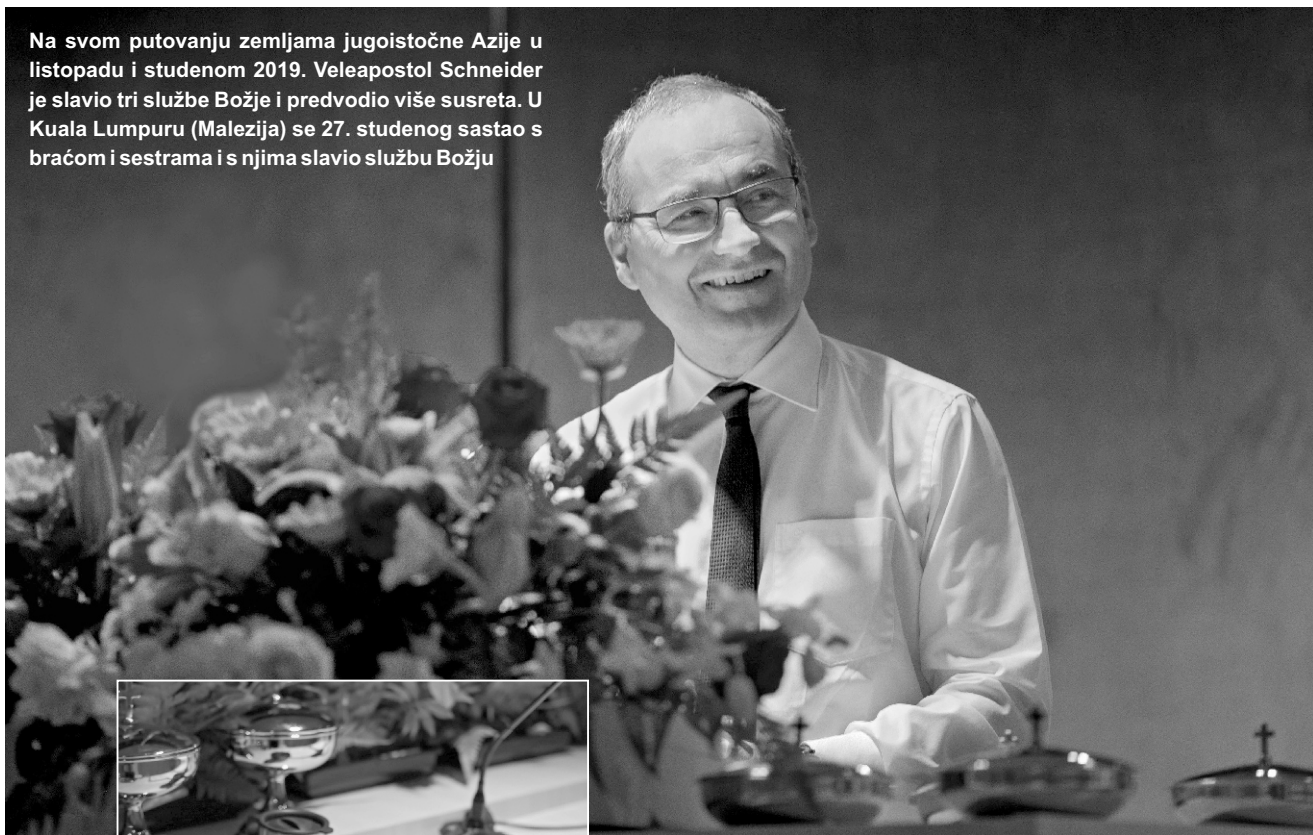
Svakog dana iznova doživljavamo i trenutke sreće i zadovoljstva. Tada dolazimo pred Boga, hvalimo ga i slavimo, jer znamo da svako dobro zahvaljujemo njegovoj milosti. Uživamo u radosti i sreći koje nam Bog poklanja. I u takvim lijepim trenucima svog života molitvom ćemo se pripremati na Kristov ponovni dolazak i nećemo zaboraviti da će nam Bog pokloniti još mnoge lijepe trenutke: vječno zajedništvo sa sobom!

Vaš

Jean-Luc Schneider

Velika nam djela učini Gospodin

Na svom putovanju zemljama jugoistočne Azije u listopadu i studenom 2019. Veleapostol Schneider je slavio tri službe Božje i predvodio više susreta. U Kuala Lumpuru (Malezija) se 27. studenog sastao s braćom i sestrama i s njima slavio službu Božju

Psalam 126,3.4

*„Velika nam djela učini Gospodin.
Opet smo radosni. Vрати, o
Gospodine, sužnjeve naše ko
potoke negepske.“*

Draga moja braćo i sestre, veoma sam zahvalan nebeskom Ocu da mogu biti ovdje s vama. Sve mi ovo pomaže spoznati koliko sam bogat, jer i ovdje u Maleziji imam mnogo braće i sestara po vjeri. Ovaj mi dan pruža priliku da vam izrazim svoju zahvalnost i svoje poštovanje. Osjećam veliko poštovanje prema vama dok gledam kako živiti svoju vjeru djelmično pod teškim okolnosima. Poštujem i vaše služenje, vaše žrtve i vašu ljubav prema Gospodinu. Ove moje riječi nisu fraza ljubaznosti, već to je moj iskreni osjećaj. Uvijek se radujem susretu s braćom i sestrama, jer od njih mogu puno naučiti. Hvala vam što ste takvi kakvi jeste!

Čuli smo sada riječi 126. psalma koji se smatra jednim od najpoznatijih bez obzira na činjenicu da se prevodi na različite načine. U engleskoj i francuskoj verziji je očito da psalmist govori o vremenu oslobađanja naroda Izraela iz babilonskog sužanjstva. Hrvatski tekst govori o budućnosti, premda se

sadržajno radi o istom događaju: govori se o vremenu progonstva. Dugi je niz godina židovski narod živio u progonstvu u Babilonu, dok mu Bog nije opet poklonio slobodu i omogućio mu povratak u Jeruzalem.

Najprije se u Jeruzalem vratio samo dio naroda. Naravno da su ljudi bili sretni i da su slavili Boga koji im je učinio velika djela i oslobodio ih od neprijatelja. To su spoznali čak i drugi, susjedni narodi, koji su također govorili: „Velika im djela učini Gospodin“ (Ps 126,2). To je povijest. Osvrnimo se međutim sada na nas i na naše vrijeme! I mi imamo razloga reći: „Velik nam djela učini Gospodin!“ Učinio nam je velika djela po Isusu Kristu. Sin Božje je napustio vječnu slavu u nebu i došao na zemlju. Preuzeo je obavezu, postao čovjekom, da bi kao čovjek živio među ljudima. Pobijedio je smrt. Nitko drugi nije to mogao učiniti. Time nas je oslobodio zla. Jedinstvena je to pobjeda! Nitko ne bi mogao steći takvu pobjedu. On je jedini koji je to u stanju učiniti. Izvojevao je za nas pobjedu nad zlom. Nije to morao zbog sebe, učinio je to za nas. Žrtvovao je svoj život za nas. Najveći je to dokaz ljubavi koji možemo zamisliti.

Isus je rekao: „Nitko nema veće ljubavi od ove: položiti vlastiti život za svoje prijatelje“ (Iv 15,13.14).

„Velika im djela učini Gospodin“. Utemeljio je svoju Crkvu i poslao svoje apostole. Veliko je to djelo Božje za sve ljude. Pogledamo li sada u ovom dijelu svijeta na nas ovdje okupljene, možemo reći da se pobrinuo da se kršćanska vjera prije mnogo stoljeća ukorijenila i na ovom kontinentu. Vi to sigurno znate bolje od mene, znate za velika djela koja je ovdje učinio. On se pobrinuo da se vjera kroz stoljeća sačuvala sve do danas. Za mene je to pravo čudo! Veliko je Božje djelo da mi danas u ovoj zemlji možemo biti kršćani. Kasnije je poslao i apostole u ovu zemlju.

Tako smo mogli primiti Božje posinstvo, postali smo novoapostolski kršćani. Gospodin nam je učinio velika djela. Pomislite samo što je već učinio za nas u našem životu! Koliko puta nam je već pomogao u našem svakodnevnom postojanju tako da smo mogli reći: „To dolazi od Boga. On je zahvatio u moj život i riješio moje probleme.“ Doista, Gospodin je učinio velika djela nad nama!

*Na svakoj službi Božjoj
Gospodin nam čini
velika djela:
oprašta nam grijehе.*

Darovao nam je svoj život kroz naše ponovno rođenje iz vode i Duha. Kakvo veliko djelo! Na svakoj službi Božjoj Gospodin nam čini velika djela. Oprašta nam naše grijehе. Nijedan čovjek nije to u stanju učiniti. On briše našu krivnju. Nijedan čovjek to ne može. Samo on ima takvu vlast. On može reći: Tvoja je krivnja izbrisana, nema je više. Bog nam čini velika djela. On nas mijenja. Oblikuje nas prema slici Isusa Krista. Čudo božanske promjene! Mi siromašni grešnici, nesavršeni ljudi, oblikujemo se korak po korak prema slici Isusa Krista. Bog nad nama čini velika djela i to na veličanstven način. Mogao je zato upotrijebiti svoju snagu i moć, ali on to nije učinio. On stvara u ljubavi i strpljivosti. On stvara tako veliku promjenu u našoj duši, i to iz ljubavi, po svojoj milosti i strpljivo. I želi s nama učiniti nešto veliko! Želi s nama slaviti nebesku gozbu. Želi nas u vječnom zajedništvu sa sobom. Želi s nama podići kraljevstvo mira na zemlji. Jer on želi svim ljudima pokloniti spasenje, ovdje na zemlji kao i na onome svijetu. S nama, kraljevskim svećenstvom, želi približiti svoje djelo otkupljenja svim ljudima. Pogledajte kako velika djela Gospodin čini za nas, nad nama i s nama! Sve je to veliko, jer mi sami nismo za to sposobni. Samo Bog može činiti velika djela koja mi sami ne možemo ni zamisliti te možemo reći da su iznad naših očekivanja. Ne možemo si još zamisliti što će nam sve dati. Kako ćemo se samo radovati! Ta će radost biti utoliko

Nastojmo uvijek misliti na ono što nam Bog sve čini i što će nam još učiniti! Ostanimo mu zahvalni!

veća, jer je ničim nismo zavrijedili. Nitko nije u stanju opisati sve što Bog nad nama čini i što je već učinio. I to je jedan od problema današnjeg čovjeka. Zaokupljeni smo s tako mnogim stvarima da postoji opasnost da više ne primjećujemo velika djela koja nam Gospodin čini. Dozvolite mi da to kažem na drugi način: Sotona nas je jednostavno toliko zaokupio da uopće ne mislimo na velika djela Božja. Moramo misliti na tolike druge stvari, toliko toga obaviti, toliko toga reći drugima, mnogo toga pročitati ... Mislim da razumjete na što mislim. Velika je to opasnost! Zaboravljamo što nam je Bog sve učinio i zbog toga ne osjećamo više radost. Počinjemo se čak žaliti pa čak i optuživati. Nismo više sretni i osjećamo se kao što se osjećao narod Izraela. Izraelci su u Egiptu bili zarobljeni i Bog ih je oslobodio iz ropstva. Razdvojio je more i tako im pomogao da dođu u slobodu. Zvuči nevjerovatno, ali to je istina.

Bilo je potrebno samo nekoliko dana da narod sve zaboravi i počne mrmljati: „Voda je bljutava! U Egiptu smo imali dovoljno hrane, a ovdje nema ničega!“ Prošlo je tek kratko vrijeme otkako su bili oslobođeni iz ropstva i već su se žalili i optuživali. Nemojte sada, molim vas, pomisliti: „Oh, taj narod Izraela ... kako je samo bio nemoguć!“ Jer se i svi mi slično ponašamo! Prestani mrmljati! Sjeti se što ti je Bog već sve učinio! Razmisli što ti sve čini i što će ti još učiniti! Budimo zahvalni i radujmo se njegovim djelima! U psalmu stoji zapisano da su drugi narodi govorili: „Velika im djela učini Gospodin!“ (Ps 126,2).

Što kažu naši susjedi o nama? Govore li: „Gospodin im učini velika djela“? Bojim se da rijetko čujemo nešto slično. Češće se čuju sasvim drugačiji glasovi: „Pa gdje je tvoj Bog?“ Slična se pjesma ponavljala kroz povijest. Spomenimo se samo Isusa na križu! I on je čuo upravo nešto slično: „Druge je spasio, a sebe ne može spasiti! Mesija! Kralj! Neka sad siđe s križa, da vidimo i vjerujemo!“ (Mk 15,31.32). I izrugivali su mu se. Ali kada je umro, rimski stotnik, koji je sve to gledao, reče: „Uistinu, ovaj čovjek bijaše Sin Božji!“ (Mk 15,39). Taj je čovjek vidio kako je Isus umro. Vidio je kako je

Isus reagirao, i čuo je što je rekao. Sve ga je to dovelo do uvjerenja: Ovaj je čovjek Sin Božji.

Braćo i sestre, dovoljno često čujemo otvoren ili prikriven prigovor: „Gdje je sada tvoj Bog?“ Neka vas to ne impresionira ni ne obeshrabri! Mislite na ono što vam je Bog sve učinio i što sve čini, i ostanite mu vjerni!

Svi mi prolazimo kroz kušnje, napasti i ispite, ma kako ih sve zvali. Ljudi tada obično kažu: „Gdje je sada Bog? Ti patiš, a on ti ne pomaže. Prolaziš kroz teška vremena, a gdje je tvoj Bog?“ Nemoj se obazirati na slična pitanja! Ostani vjeran, pouzdaj se u Boga, sačuvaj mir u svom srcu! Kad ljudi vide da ne odustajemo i da se unatoč svemu pouzdajemo u Boga i da je naše srce mirno i naša vjera čvrsta, i da znamo da će se naš Bog pobrinuti za nas i da se pouzdajemo u njega, nakon nekog vremena će reći: „Mora da im je Bog učinio velika djela. Samo ih pogledajte, bez obzira što doživjeli, ostaju postojani u vjeri tako da čak i u patnjama znaju sačuvati mir u duši!“

Ovo nije teorija; nešto slično može doživjeti svatko od nas. Nerijetko se čuju komentari da je zapravo nemoguće u takvim okolnostima ostati tako opušten i uvjeren, a da pritom Bog nije pomogao!

**Pomoćnik okružnog apostola David Devaraj
(Indija)**

I kad dođu kušnje i napasti ostajemo puni pouzdanja, jer znamo da nam je Bog učinio velika djela i da će ih i nadalje činiti.

Služimo Bogu svim svojim snagama, prinosimo žrtve i pritom slušamo isto pitanje: „Gdje je sada tvoj Bog? Zar je to nagrada za tvoj trud, za tvoju žrtvu? Sve ti je to uzalud! Ništa ti neće biti nadoknađeno, uzalud trudiš!“

Pustite ih neka samo govore, vi se nemojte obeshrabriti! Na pitanje: „Gdje je sada tvoj Bog?“ – uopće ne moramo odgovarati, ali ostanimo vjerni! I dalje ćemo služiti Bogu i ne očekujemo zauzvrat nikakvu nagradu. Niti prinosimo svoje žrtve da bismo stekli neko bogatstvo. Služimo Bogu iz ljubavi. Prinosimo mu svoje žrtve iz zahvalnosti za sve što nam je učinio i dao.

Nema nikakvog razloga da prestanem služiti Bogu i prinositi mu žrtve. Ljubim ga, jer je on mene oduvijek ljubio. Bez obzira što se dogodilo, uvijek imam razloga služiti Bogu i prinositi mu žrtve.

„Velika im djela učini Gospodin“ – jer su još uvijek motivirani služiti mu i prinositi mu žrtve.

Ljudi vide i naše zajednice i dolaze do zaključka – kao uostalom i mi sami – jer ne zatvaramo oči pred činjenicom da se događaju stvari koje se zapravo ne bi smijelele događati. Svi smo mi nesavršeni ljudi i posljedica toga su takvi događaji. Opet slušamo isti glas: „Gdje je Bog? Pogledaj kako se ponašaju oni koji bi htjeli biti djeca Božja. Pa njima se događaju

**Okružni apostol Peter Schulte
(Australija/Zapadni Pacifik)**

gore stvari nego drugima, i pored svega još govore da je Krist s njima! – Smiješno!“

Pustite ih neka samo govore! Mi ostajemo vjerni Bogu, opraštamo jedan drugome i ostajemo povezani s Bogom. Snagom koju primamo od Isusa Krista i uz pomoć njegove milosti možemo zanemariti sve međusobne razlike, opraštati jedan drugome, živjeti u miru i prevladavati sve poteškoće koje se mogu pojaviti u zajednici. Nakon izvjesnog vremena ljudi moraju doći do zaključka da u tom našem zajedništvu ima nečeg posebnog, jer da bi u suprotnom sve eskaliralo i propalo. Zaključuju da smo složni, da opraštamo jedan drugome! A to je za njih veoma neuobičajeno!

Draga braćo, to je posve ljudski i normalno da ne možemo ljude spriječiti da se pitaju gdje je naš Bog. Ali budući da smo shvatili kako nam velika djela Bog čini, ostajemo mu vjerni i pouzdajemo se u njega čak i u teškim prilikama života. Ostajemo odlučni i služimo Gospodinu, jer nas on ljubi i mi njega. Što god da se dogodilo, opraštamo jedan drugome i ostajemo jedno u Kristu. To je znak da je Gospodin s nama.

U našem smo današnjem biblijskom tekstu slijedi: „Vrati, o Gospodine, sužnjeve naše ko potoke negepske.“ Židovi koji su se iz Babilona vratili u Jeruzalem nisu zaboravili na svoje sunarodnjake koji su još ostali u zarobljeništvu i željeli su da Bog i ostalima omogući ono što je njima već poklonio.

Svjesni smo velikih djela što nam ih Bog učini! Želimo također da ih učini i drugima. Ne razmišljamo o tome kako ćemo biti otkupljeni i blagoslovljeni jer smo to zavrijedili. Naprotiv, želimo da sve duše bilo na ovom ili onom svijetu baštine ono što je nama poklonjemo.

Sljedeće nedjelje slavimo službu Božju za pokojne. Molimo za duše na onom svijetu. „Gospodine, učini im velika djela kao što si ih i nama učinio! Neka i oni osjete koliko si ti velik!“

Kad su Židovi stigli u Jeruzalem, bili su doduše opet u svom zavičajju, ali su isto tako bili svjesni da je pred njima mnogo posla i problema koje je trebalo riješiti. Odatle i njihova prošnja: „Neka i oni osjete koliko si ti velik!“ To je i naša molitva.

Svjesni smo velikih djela Božjih, ali isto tako znamo da time još nismo otkupljeni. Stoga molimo: „Gospodine, pošalji svog Sina i otkupi nas, okreni našu sudbinu! Daj da mogemo ući u tvoje kraljevstvo! To jest i ostaje naš cilj!

Draga braćo i sestre, nemojte propustiti moliti za ponovni dolazak Isusa Krista! Normalno da možemo sa svim svojim prošnjama i željama doći pred Gospodina, ali naša najveća želja je da navijeke budemo kod Gospodina. To bi trebala biti naša prva prošnja u našim svakodnevnim molitvama.

U našem današnjem biblijskom tekstu stoji zapisano: „... ko potoke negepske.“ Psalmist pritom

misli na klimu u Izraelu. Tamo je vruće i suho, a u pustinjskim predjelima gotovo da i nema vode. Ali kada padne kiša, nakon nekoliko sati nastanu potoci gdje nije bilo ničega. Na tu pojavu ukazuje psalmist: Gdje je ranije bila pustinja, gdje jednostavno nije bilo života, sada teku potoci, a s njima se rađa život.

Predivna je to slika za Kristov ponovni dolazak. Mogli bismo reći da ništa ne vidimo, ali za veoma kratko vrijeme, u trenu, Bog sve mijenja. Sada vidimo pred sobom zajednicu s ljudskim nedostacima i grijesima. Gospodin će međutim doći i odjednom će Kristova zaručnica biti vidljiva i mi ćemo vidjeti slavu Crkve Kristove. Veliko je to čudo koje će Bog učiniti među nama. Sada nam to još izgleda potpuno nemoguće.

Kada sam zajedno s djecom, često me znaju pitati: „Veleapostole, kako će to biti kada se Gospodin Isus vrati?“ Obično im kažem sljedeće: „Ne znam, to vam ne mogu objasniti, ali ja se pouzdajem u Boga. Njemu nije ništa nemoguće. Nitko to ne može objasniti, nitko to ne može shvatiti, ali on će to učiniti. I on je odlučio da mu se mogu priključiti, i ti također! Svi mi trebamo doživjeti njegov ponovni dolazak. Bog nam je učinio velika djela i on će ih i nadalje činiti svima koji mu dokraja ostanu vjerni.“

TEMELJNA MISAO

Slavimo Boga zbog njegovih dobročinstava. Svjedočimo o njima tako što mu u kušnjama iskazujemo pouzdanje, neumorno mu služimo i ustrajavamo u bratskoj ljubavi. Molimo Boga da i našem bližnjemu učini ista dobročinstva i da nas sve zajedno uvede u svoju vječnu slavu.

Nauk i život – djelovanje prema Pismu

Propovijed, dušobrižništvo i upravljačke funkcije – sve se troje temelji na svjedočanstvu Pisma. Veleapostol nam to objašnjava na primjeru apostolske službe. Apostoli nisu nipošto jedini koji se povode za Pismom. Što kaže Biblija – a što ne kaže?

Prilikom njihovog ređenja Bog udjeljuje apostolima ovlasti koje su sadržane u apostolskoj službi kako bi mogli vršiti apostolsko poslanje. Ovlast službe omogućuje apostolima da doprinose spasenju ljudi tako što djeluju u ime i po nalogu Isusa Krista, svog pošiljatelja. Kada pak oni zareduju službenike za druge službe, povjeravaju im dio svojih ovlasti.

Propovijedanje na osnovi Biblije

Apostolsko služenje sastoji se između ostalog i u tome da naviještaju Evanđelje (usp. Rim 1,1). Prvi su apostoli naviještali ono što su od Isusa „čuli i vidjeli“ (1 Iv 1.1). Pavao je posvjedočio o svom susretu s Uskrslim te je i on učio što je od njega „čuo i vidio“ (Dj 22,14.15). Propovijedanje današnjih apostola temelji se na Svetom pismu, prvenstveno na Novom zavjetu. Da bi naglasio prednost Evanđelja pred Mojsijevim zakonom, Pavao govori kako je Duh ispred slova (2 Kor 3,6). Bilo bi međutim potpuno neumjesno, iz tog biblijskog retka zaključiti, da bi se apostol na osnovi svoje apostolske ovlasti mogao postaviti iznad Svetog pisma. Svaka propovijed mora biti utemeljena na Svetom pismu!

U svom svojstvu kao „upravitelji Božjih tajni“ današnji apostoli imaju nalog i moć tumačiti Bibliju uz pomoć i po daru Duha Svetoga. Vođena Duhom Svetim, apostolska služba jasno ističe značenje Biblije za današnjeg vjernika i vjerodostojno uči kako valja živjeti u skladu s Evanđeljem (usp. Matej 28,20).

Primjenjujući biblijski tekst na aktualne prilike, s namjerom da ga današnji čovjek lakše shvati i prihvati, propovijed treba učvrstiti čovjekovu vjeru i njegovo pouzdanje u Boga i produbiti njegovu spoznaju (na pr. u pogledu spasenja na onome

svijetu).

Pravila tumačenja Pisma

Smatram da je važno podsjetiti na neka pravila kojih se valja pridržavati kada tumačimo neki biblijski tekst:

- Isus Krist je pokazao da Stari zavjet najavljuje njegov dolazak i njegovo djelovanje (usp. Iv 4,39; Lk 24,27). Apostoli su dužni tumačiti Stari zavjet polazeći od Isusa Krista, Sina Božjega. S aspekta naše vjere sadržaj starozavjetnih spisa je samo utoliko važan ako je u suglasju s Evanđeljem, kako je prikazano u Novom zavjetu.
- Svaki se biblijski tekst mora čitati uz uvažavanje konteksta iz kojeg dolazi. Njegovo tumačenje mora biti uvijek u skladu s temeljnim porukama Evanđelja.
- Isusovim čudesima i usporedbama ne smiju se pripisivati značenja koja im ni on sam nije dao. U Evanđelju po Luki, glava 17, nalazi se usporedba o dvije osobe koje se nalaze u sličnoj situaciji i jedna će biti prihvaćena a druga neće. Na temelju toga ne smijemo donositi zaključak o postotku onih koji će biti odnosno neće biti spašeni. Usporedba o povjerenim minama (novčana jedinica = sto radničkih dnevnic) (Luka 19) ne govori o kvaliteti našega otkupljenja, koje nam Bog poklanja, niti da ta kvaliteta ovisi o mjeri i količini našega rada.
- Uvijek treba imati na umu da su svi prijevodi Biblije velikim dijelom interpretacije izvornog teksta. Pojmovi kao „služba“, „zadaca“ ili pak „Crkva“ prevedeni su već prema bogatstvu određenog jezika i teološkom shvaćanju prevoditelja. U načelu moramo uvijek posegnuti za originalnim tekstom ukoliko želimo doći do valjanog tumačenja.

- Evanđelja, Poslanice i Djela apostolska napisani su u različitim vremenima i odražavaju situaciju kakvu je u tom trenutku proživljavao njihov autor. Većina je poslanica upućena zajednicama – Crkvama čiji su se sastav i struktura često puta veoma razlikovali. Kasnije praksi crkanske zajednice su u mnogočemu bile drugačije od zajednica ranijih vremena.
- Konačno – i to prije svega – zadaća je apostola naviještati i tumačiti biblijske tekstove koji su presudni za čovjekovo spasenje. Važno je sve ono što se odnosi na vjeru u Isusa Krista, njegov život i njegovo djelovanje. Baviti se biblijskim tekstovima na druge teme može biti od izvjesnog interesa, ali ih se ne smije stavljati na istu razinu sa središnjom porukom Evanđelja.

Pokazivati Isusa i ništa drugo

Apostolsko služenje obuhvaća međutim još jedan aspekt: oni trebaju biti svjedoci Isusa Krista. Gospodin je rekao Pavlu: „Ustani i stani na svoje noge; jer zato ti se ukazah da te postavim slugom i svjedokom kako onome što si vidio, tako onome što ću ti objaviti“ (Dj 26,16). I današnji su apostoli pozvani biti Kristovim svjedocima. Apostolat mora u današnje vrijeme tumačiti volju Isusa Krista na osnovi njegovih djela i iz njih izvlačiti odgovarajuće zaključke važne za Crkvu. S tim u

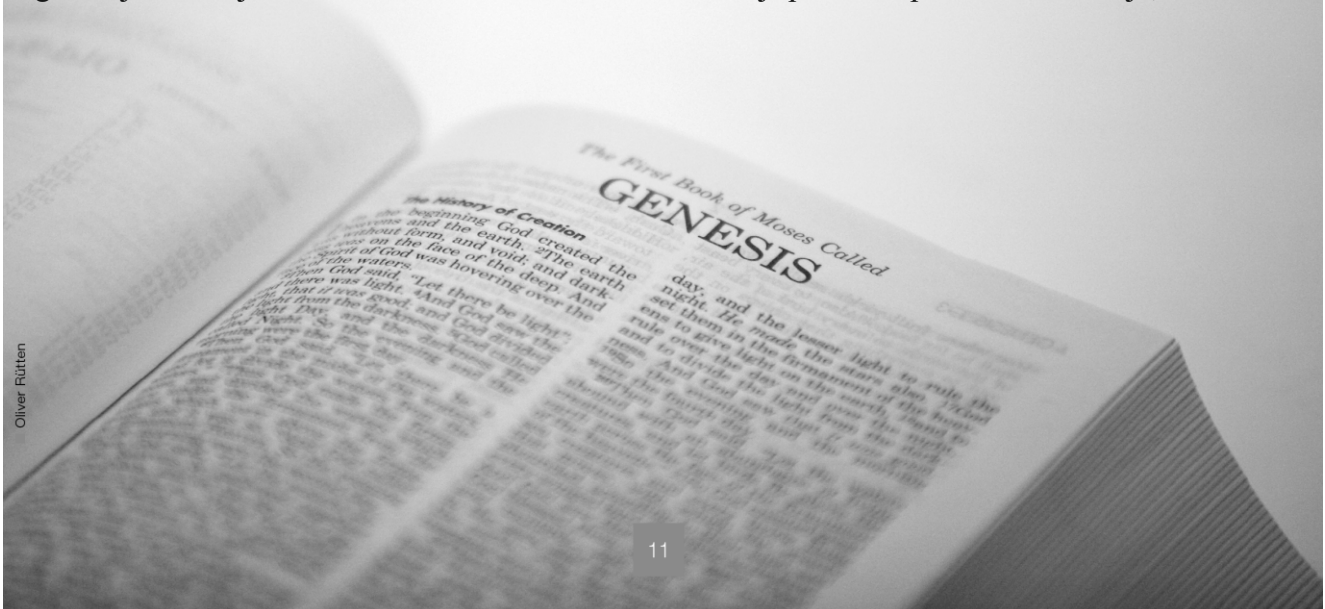
vezi navodimo ovdje nekoliko primjera:

- Isus samo veoma rijetko čini čudesa preko svojih apostola; on od njih očekuje da se u prvoj liniji posvećuju spasenju čovjeka.
- Djelo Božje se u veoma različitim zemljama razvilo na dojmljiv način – da bi vjerovali novoapostolski kršćani ne moraju mijenjati svoju kulturu i tradiciju niti moraju svoj stil života prilagođavati onima koji su im donijeli svjedočanstvo o Kristu.
- Isus Krist je jasno rekao da trenutak njegovog ponovnog dolaska ne može odrediti nitko od ljudi. Tko na bilo koji način želi utvrditi vrijeme Kristovog ponovnog dolaska, ostat će razočaran – nije zadaća apostolata govoriti o mogućem terminu njegovog dolaska, nego kod vjernika održavati živom nadu u njega.

Protiv svih očekivanja broj zapečaćenih duša nije eksponencijalno rastao u svim krajevima svijeta. – Gospodinov ponovni dolazak ne ovisi o broju članova Novoapostolske Crkve koji žive u pojedinim zemljama.

Voditi u Kristovom duhu i smislu

Da bi što bolje i jedinstveno funkcionirala, Crkvi su naravno potrebne i funkcije vođenja i upravljanja. Obavljanje takvih odgovornih zadaća iziskuje posebne sposobnosti i znanja, kao

na primjer po pitanju organiziranja i menadžmenta. Čak i kada su takve funkcije povjerene duhovnim službenicima, one nisu povezane s ovlastima njihove službe. Više je nego jasno da Veleapostol i okružni apostoli ne djeluju u ime Isusa Krista kada donose odluke o pitanjima organizacije ili financija ... Ipak, svaka rukovodeća osoba, na svim razinama Crkve, mora djelovati i odlučivati u Kristovom duhu. Bog udjeljuje Crkvi sve potrebne darove koje smatra nužnim za obavljanje njezinih zadaća. U većini slučajeva poklanja ih pojedinim osobama. Događa se međutim da se ti darovi mogu u punini razviti samo u okviru određenog zajedništva. U današnje su vrijeme izazovi tako brojni i složeni, da si nijedna odgovorna osoba Crkve ne može dozvoliti da upravlja kao apsolutni vladar.

Smjernice koje nisu nauk

Vratimo se još jednom na apostola Pavla! On je obavljao razne funkcije u Crkvi. Kao apostol naviještao je Evanđelje i svjedočio za Krista. Ali je i vodio zajednice za koje je bio odgovoran i pritom je vodio računa o okruženju u kojem je živio. Njegove poslanice sadrže poruke u vezi sa spasenjem u Kristu, a koje se temelje na apostolskoj ovlasti. U njima ima isto tako i smjernica koje nisu sastavni dio vjerskog nauka, a govore o vođenju zajednice. One su neposredan rezultat životnih uvjeta onoga vremena i vrijede samo u tom kontekstu. Da spomenemo na primjer samo obavezu žena u Korintu da šute na sastancima (1 Kor 14,34) i zabranu da poučavaju (1 Tim 2,12) – u Cezareji su, naprotiv, imale pravo i bile pozvane pokazivati svoj proročki dar (Dj 21,9). Ili poziv ženama da uređuju i kite svoju kosu i pristojno se obače (1 Tim 2,9).

Dušobrižništvo s pripremom

Završno se želim ukratko osvrnuti na korištenje Biblije prilikom dušobrižničkog posjeta. U mnogim je krajevima gotovo postalo upbičajeno moliti dušobrižnika da „nasumce“ otvori Bibliju, pročita i prokomentira određeni odlomak. Takvu se tradiciju može respektirati, ali valja biti svijestan da to nije bez rizika.

Znamo da se biblijski tekst mora uvijek tumačiti uvažavajući njegov kontekst. Spontano izabrani biblijski tekst jedva da je međutim moguće sagledati cjelovito. Događa se također da braća i sestre riječ koju je dušobrižnik pročitao doživljavaju kao neko proročanstvo ili božansko obećanje. Iz toga donose zaključak da Bog uslišava njihove želje te da će djelovati na određeni, njima koristan način. Oni koji gaje slične nade bivaju veoma često razočarani. Budimo svjesni da nije zadaća dušobrižnika otkrivati braći i sestrama njihovu budućnost! Njegov je nalog u tome, da se vodi Duhom Svetim, kako bi braću i sestre učvrstio u njihovoj vjeri i u njihovom pouzdanju u Boga. Ne bi li bilo bolje da dušobrižnik pripremi svoj posjet, da se pomoli da Bog u njemu probudi ideju o nekom biblijskom tekstu koji bi mogao poslužiti kao putokaz za plodan razgovor? Jasno je da dušobrižnički posjet ne smije prerasti u propovijed, već treba poslužiti za otvorenu razmjenu misli o pročitanom tekstu.